

El funambulisme polític

MARIA BURREL BADIA

PORTAVEU CS.PAERIA I DIPUTADA PROVINCIAL

ENS APROXIMEM a un hivern que serà dur per a les famílies i les empreses. La inflació està fora de control, el deute públic, disparat, hi ha problemes en la distribució global de matèries primeres, una guerra que segueix a Europa, caiguda del consum, escassetat de gas per falta de subministraments i el preu de l'energia, en màxims històrics.

Tot això no dona motius per ser gaire optimistes i la recessió econòmica que s'acosta és una realitat. En aquest difícil escenari, el Govern d'Espanya ha anunciat la posada en marxa d'un pla de contingència energètica. Un pla de xoc amb un paquet de no sé quantes mesures que no se sap

gaire bé com s'implementarà, ni com acabarà afectant les famílies i les empreses.

La falta de concreció del pla xoca amb la forta pujada de les pensions i l'increment dels sous públics que ja s'han compromès dels pressupostos i que tindrà un cost de 20 mil milions d'euros. Una despesa addicional que es pretén afrontar en plena desaceleració econòmica i en un any electoral en què el CIS –llegeixi's Centre d'Investigacions Socialistes– continua donant una destacada victòria a la formació el president de la qual ocupa la Moncloa.

El president és un bon funambulista, li agrada fer exercicis sobre la corda flui-

xa, i continua donant mostres d'improvisació i desorganització a l'hora d'abordar la gestió de la crisi energètica.

En clau de política municipal l'exercici de funambulisme de l'alcalde també penja d'un fil a l'hora d'afrontar els últims pressupostos de la seua legislatura per a la ciutat. L'escenari pinta malament perquè es necessitaran un bon grapat de milions més (7, segons han dit) per afrontar la pujada energètica i la partida de personal. Caldran pactes per a un govern municipal que està en minoria.

Que ningú no s'enganyi. Resulta dramàtic que en una ciutat que necessita més que mai forts lideratges, qui ostenta la vara de l'alcaldia i el principal partit de l'oposició estiguin a matadegolla, en el torn de desacords. La gent té motius per estar fastiguejada i desencisada amb la po-

lítica municipal, mentre els seus problemes s'acumulen i s'amuntegaran encara més en els propers mesos. Perquè enredar-se en enfrontaments polítics que poc o gens interessin als ciutadans suposa un menyspreu envers ells. Encara que sembli una homilia, la imatge dels polítics anteposant els seus espuris interessos electoralistes en aquest precís moment, amb la que s'acosta i amb tots els reptes que tenim per davant a Lleida és, si m'ho permeten, pueril. Els gestos, els tuits i els titulars se'ls endurà el vent, i dels gestos les famílies no mengen i els autònoms no aixequen la persiana.

Els ciutadans esperen polítiques públiques que millorin la seua vida, que facin que amb els seus impostos la ciutat sigui més neta, sigui més segura i que es combati amb valentia la xacra de l'okupació als barris de la ciutat.

La ciutat està estancada, falten oportunitats i la desaceleració econòmica, també a Lleida, ja és una realitat. Alguna cosa va molt malament en l'arc plenari que avui representa els veïns de Lleida, i va malament precisament per la corda fluixa en la qual insisteixen a situar-se els polítics que prometen i anuncien però que, en realitat, ni gestionen ni compleixen.

Els ciutadans esperen polítiques públiques que els millorin vida i que amb els seus impostos la ciutat estigui més neta i sigui més segura

---